

A Bundesfinanzhof a következő kérdéstről kéri a Bíróság döntését:

Megengedi-e a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanács irányelv⁽¹⁾ 13. cikke A. része (1) bekezdésének b) pontja és (2) bekezdése azt, hogy általános orvosok által elrendelt orvosi laboratóriumi vizsgálatok adómentességét akkor is az ott meghatározott feltételektől tegyék függővé, ha az orvosok által végzett gyógykezelés egyébként adómentes?

⁽¹⁾ HL L 145., 1. o.

A Gerechtshof te 's-Gravenhage 2005. január 27-i végzésével a Bovemij Verzekeringen NV kontra Benelux-Merkenbureau ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-108/05. sz. ügy)

(2005/C 115/22)

(Az eljárás nyelve: holland)

A Gerechtshof te 's-Gravenhage (Hollandia) 2005. január 27-i végzésével, amely 2005. március 4-én érkezett a Bíróság Hivatalához, a Bovemij Verzekeringen NV kontra Benelux-Merkenbureau ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Gerechtshof te 's-Gravenhage a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- 1) (kihagyva; a kérdést a Benelux Bíróságnak tették fel)
- 2) Úgy kell-e értelmezni az irányelv⁽¹⁾ 3. cikkének (3) bekezdését, hogy a megkülönböztető képesség e bekezdés szerinti használat révén történő (a szóban forgó ügyben egy Benelux védjegy általi) megszerzésének feltétele az, hogy az érintett vásárlóközönség a Benelux-terület egészében (azaz Belgiumban, Hollandiában és Luxemburgban) a bejelentési napot megelőzően védjegyként érzékeli a megjelölést?

Amennyiben a 2. kérdésre adott válasz nemleges:

- 3) Teljesül-e az irányelv 3. cikkének (3) bekezdésében foglalt, az e bekezdés szerinti lajstromozásra vonatkozó feltétel, ha a megjelölést annak használata révén az érintett vásárlóköz-

zönség a Benelux-terület jelentős részén védjegyként érzékeli, és állhat-e ez a jelentős rész csupán Hollandiából?

- 4) Figyelembe kell-e venni az irányelv 3. cikkének (3) bekezdése szerinti használat révén szerzett megkülönböztető képesség megítélésekor a nyelvterületeket az adott területen belül, ha a megjelölés egy tagállam (vagy, mint a szóban forgó esetben, a Benelux-terület) területén hivatalos nyelv egy vagy több szavából áll?

Amennyiben a lajstromozás többi feltétele teljesül, elégséges/szükséges feltétel-e a védjegyként történő lajstromozáshoz, ha a megjelölést az érintett vásárlóközönség a tagállam (vagy, mint a szóban forgó esetben, a Benelux-terület) nyelvterületének jelentős részén – ahol ezt a nyelvet hivatalosan beszélik – védjegyként érzékeli?

⁽¹⁾ A védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EGK első tanácsi irányelv (HL L 40., 1989.2.11., 1. o.)

Az Európai Közösségek Bizottsága által az Olasz Köztársaság ellen 2005. március 4-én benyújtott kereset

(C-110/05. sz. ügy)

(2005/C 115/23)

(Az eljárás nyelve: olasz)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: D. Recchia és F. Amato, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg, 2005. március 4-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Olasz Köztársaság ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) állapítsa meg, hogy, mivel megtiltotta a pótkocsik gépjárművek által történő vonatását, az Olasz Köztársaság nem teljesítette az EK 28. cikke alapján fennálló kötelezettségeit.
- 2) kötelezze az Olasz Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A codice della strada (KRESZ) 56. cikkének értelmében Olaszországban tilos a pótkocsik gépjárművek általi vontatása, a traktorok kivételével.